

CJUE: Confiscarea sumelor nedeclarate la frontiera României este contrara dreptului UE. Țuca Zbârcea & Asociații a sesizat Curtea europeana

CJUE: Confiscarea sumelor nedeclarate la frontiera României este contrara dreptului UE. **Țuca Zbârcea & Asociații a sesizat Curtea europeana**

Țuca Zbârcea & Asociații a obținut în fața Tribunalului Ilfov sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare legate de interpretarea art. 9 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate.

La data de 19 decembrie 2019, instanța Uniunii s-a pronunțat în [cauza C-679/19](#) , dispunând:

„Articolele 63 și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul ca se opun unei reglementari a unui stat membru care, pentru a sancționa neîndeplinirea obligației de declarare a sumelor importante de numerar la intrarea sau la ieșirea de pe teritoriul acestui stat, prevede, în plus față de aplicarea unei amenzi administrative, confiscarea în beneficiul statului a sumei nedeclarate care depășește 10 000 de euro”.

Normele din dreptul național care au făcut obiectul analizei CJUE sunt cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 707 din 7 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Conform articolului 653 alineatul (1) litera i) din acest act normativ, neîndeplinirea de către persoanele fizice care trec frontiera româna a obligației prevăzute la articolul 3 din Regulamentul nr. 1889/2005 de declarare în scris, la autoritatea vamală, a numerarului în valuta sau în moneda națională care este egal sau depășește limita stabilită prin acest regulament, aflat asupra lor, în mijloacele de transport ori în bagajele însoțite sau neînsoțite, precum și în colete, constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 3 000 la 8 000 de lei românești (RON) (aproximativ 633-1 685 de euro). Aceasta dispoziție precizează ca numerarul nedeclarat care depășește limita stabilită de Regulamentul nr. 1889/2005 se confiscă.

Efectul Ordonanței Curții este înlăturarea de la aplicare a dispozițiilor de drept național declarate neconforme. Este clar ca, pe viitor, nu vor mai putea fi emise procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor care să cuprindă sancțiunea contravențională complementară a confiscării sumelor nedeclarate la frontiera care depășesc limita de 10.000 Euro.

De asemenea, efectele soluției pronunțate de instanța Uniunii se vor produce și în cauzele pendente având ca obiect plângere contravențională împotriva actelor emise în aplicarea dispozițiilor de drept național mai sus menționate.

Cu privire la actele administrative al caror control jurisdicțional a fost epuizat până la data pronunțării ordonanței Curții, este greu de precizat în ce măsură s-ar putea obține revizuirea administrativă sau judiciară a acestora, ca remedii pentru încălcarea dispozițiilor de drept unional.

Revizuirea administrativă nu este un concept recunoscut de dreptul național - cu excepția reverificării în materie fiscală -, deși jurisprudența CJUE reține ca principiul cooperării care decurge din Tratat impune ca un organ administrativ sesizat cu o cerere în acest sens să reexamineze o decizie administrativă definitivă pentru a ține cont de interpretarea dispoziției relevante adoptate între timp de CJUE, în anumite condiții.

Pornind de la hotărârea pronunțată în Cauza C-453/00 (Kühne & Heitz NV vs. Produktschap voor Pluimvee en Eieren), jurisprudența evolutivă a instanței Uniunii a nuanțat condițiile redeschiderii procedurilor administrative până la aprecierea ca astfel de condiții nu trebuie să facă imposibilă revizuirea administrativă atunci când măsura

dispusa prin actul administrativ este vadit contrara dreptului Uniunii (Cauza C-249/11 Hristo Byankov vs. Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti).

Într-o alta cauza C-2/06 (Willy Kempter KG vs Hauptzollamt Hamburg-Jonas) Curtea a declarat ca dreptul Uniunii nu impune condiția ca reexaminarea unei decizii administrative sa fi fost precedata de invocarea acestuia în fața instanței de ultim grad care a soluționat calea de atac împotriva deciziei administrative a carei reexaminare se solicita și nici nu impune o limita de timp pentru introducerea unei astfel de cereri de reexaminare a unei decizii administrative ramasa definitiva.

Revizuirea hotarârilor judecatorești pentru motivul încalcarii priorității dreptului Uniunii Europene, deși este reglementata la nivel național prin dispozițiile art. 21 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, pare a fi inaccesibila în situația în care a fost depășit un termen de o luna de la data la care a fost comunicata hotarârea supusa revizuirii.

Calea de atac a fost analizata recent din perspectiva principiilor echivalenței și efectivității în cauza C-676/17 Oana Madalina Calin vs. Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, CJUE constatând ca termenul de 1 luna raspunde exigențelor de conformitate.

În egala masura, la punctele 39, 40 și 41 din Hotarârea pronunțata, s-a reținut ca principiul echivalenței trebuie analizat de instanța naționala, Curtea nefiind în masura sa se pronunțe cu privire la lipsa unei cai de atac similare celei prevazute de art. 509 alin. (1) pct. 11 din C.pr.civ. pentru situația apariției unei decizii a Curții

Constituționale prin care se declara neconstituționalitatea unei prevederi naționale relevante.

Altfel spus, termenul de 1 luna este aplicabil în situația hotarârilor CJUE preexistente momentului soluționarii cauzei prin hotarârea supusa revizuirii, iar în ipoteza unor hotarâri CJUE ulterioare soluționarii definitive a cauzei, instanța naționala trebuie sa admita, în lumina principiului echivalenței, revizuirea deciziilor definitive naționale aplicând prioritar dreptul Uniunii Europene.

De altfel, CJUE menționeaza la punctul 41 din aceasta ultima hotarâre analizata ca „instanța menționata pastreaza posibilitatea de a prezenta o noua cerere de decizie preliminara atunci când va fi în masura sa furnizeze Curții toate elementele care sa îi permita acesteia sa se pronunțe cu privire la aspectul respectarii principiului echivalenței”.

Concluzionând, de principiu, este sau ar trebui sa fie posibila revizuirea administrativa sau revizuirea hotarârilor judecatorești pronunțate anterior Ordonanței CJUE în cauza C – 679/19 în temeiul dispozițiilor C.pr.civ. (art. 509) interpretate în lumina principiului echivalenței conform caruia procedurile și regulile naționale ce se aplica drepturilor conferite justițiabililor de legea naționala trebuie sa se aplice în același fel și celor care decurg din dreptul Uniunii.

Echipa **Țuca Zbârcea & Asociații** care a realizat demersurile aferente este compusa din avocații **Robert Roșu** (Partener), **Manuela Gornoviceanu** (Managing Associate) și **Alexandru Gogoneața** (Avocat).